Закон о личним именима, са Уредбом о вођењу матица рођених, венчаних и умрлих муслимана Краљевине Југославије, и правилником за извршење ове уредбе, 1930.

Садржај

Закон о личним именима

Глава прва. Основне одредбе

Глава друга. О породичном имену

Глава трећа. О рођеном имену

Глава четврта. Промена породичног имена услед нових породично правних одношаја

Глава пета. Промена имена решењем власти

А. Породично име

Б. Рођено име

В. Објаве и поништење дозволе за промену имена

Глава шеста. Упис имена у матичне књиге

Глава седма. Упис имена у општинску књигу завичајника

Глава осма. Изузеци испод основних одредаба

Глава девета. Казнене одредбе

Глава десета. Прелазне и завршне одредбе

Регистар

Уредба о вођењу матица рођених, венчаних и умрлих муслимана у Краљевини Југославији

Правилник за извршење уредбе о вођењу матица рођених, венчаних и умрлих муслимана у Краљевини Југославији

392.91 (497.1)
(094.5)

А ЗАКОНА
дском и администра-
м праксом
ЈКО НИКЕТИЋ
Св. 127.

ЗАКОН

О ЛИЧНИМ ИМЕНИМА

од 19. фебруара, 1929 — I год.

С А
УРЕДБОМ О ВОЂЕЊУ МАТИЦА РОЂЕНИХ, ВЕНЧАНИХ И УМРЛИХ МУСЛИМАНА КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ, — И ПРАВИЛНИКОМ ЗА ИЗВРШЕЊЕ ОВЕ УРЕДБЕ.

ДРУГО ИЗДАЊЕ

Библиот.
Министарства
Бр. 3653

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
1. Кнез Михаилова ул. 1.
1930

101
729

127. Св. ЗБИРКА ЗАКОНА Св. 127.
протумачених и објашњених судском и административном праксом
Издаје ГОЈКО НИКЕТИЋ

Уведено у [illegible] бр. 2020
1 јануара [illegible] год.
Београд.

ЗАКОН

О ЛИЧНИМ ИМЕНИМА

од 19. фебруара, 1929 — I год.

СА

УРЕДБОМ О ВОЂЕЊУ МАТИЦА РОЂЕНИХ, ВЕНЧАНИХ И УМРЛИХ МУСЛИМАНА КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ, — И ПРАВИЛНИКОМ ЗА ИЗВРШЕЊЕ ОВЕ УРЕДБЕ.

ДРУГО ИЗДАЊЕ

БИБЛИОТ. Министарство бр. 3653

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
1, Кнез Михаилова ул 1.
1930

Инв. бр. 35955

БЕОГРАД
Штампарија „Привредник“ Кн. Михаилова бр. 3
1930.

САДРЖАЈ

Страна

Закон о личним именима . . . . . .
Глава прва. Основне одредбе (чл. 1.—4.) 5
Глава друга. О породичном имену (чл. 5.—7.) 10
Глава трећа. О рођеном имену (чл. 8. и 9.) 11
Глава четврта. Промена породичног имена услед нових породично правних одношаја (чл. 10.—15) 13
Глава пета. Промена имена решењем власти
А. Породично име (чл. 16.—18.) . . 15
Б. Рођено име (чл. 19.—20.) 17
В. Објаве и поништење дозволе за промену имена (чл. 21. и 22.) 17
Глава шеста. Упис имена у матичне књиге (чл. 23.—29) 18
Глава седма. Упис имена у општинску књигу завичајника (чл. 30.) 22
Глава осма. Изузеци испод основних одредаба (чл. 31. --35.) 22
Глава девета. Казнене одредбе (чл. 36. – 40) 26
Глава десета. Прелазне и завршне одредбе (чл. 41.—43.) 29
Регистар 31

Уредба о вођењу матица рођених, венчаних и умрлих муслимана у краљевини Југославији 35

Правилник за извршење уредбе о вођењу матица рођених, венчаних и умрлих муслимана у краљевини Југославији 41

ЗАКОН

о личним именима

од 19. фебруара, 1929. — I. год.

Глава прва. Основне одредбе

Чл. 1. — Име у смислу овога Закона је трајна ознака, којом се физичка лица међусобно разликују.

За разликовање правних лица употребљавају се њихови називи; на ове као и на трговачке фирме и заштитне жигове не односе се прописи овога Закона.

Законодавац је питање, да ли право на име спада у приватна или јавна субјективна права, решио у једноме компромисноме смислу. У теорији питање у опште није у последње време спорно; и у теорији оно је решено у корист присталица приватноправног схватања. Баш то што се модерној држави признаје карактер правне државе, што је она потпуно изгубила карактер полицијске државе средњега века, било је у теорији одлучно за решење питања.

Али усвојивши једно компромисно гледиште (а компромиси су увек најгора решења питања), законодавац је добро урадио, што је избе-

гао приватно правна регулисања питања, остављајући то прописима грађанскога права.

Израз име је према законодавцу један скупни појам у који улази крштено име, презиме (породично име) и очево име.

Законодавац није усвојио могућност имена задружних заједница (на пр. задруга Марковића), — које и ако можда правна лица неће моћи потпасти под другу алинеју чл. 1.

Чл. 2. — Сваки држављанин Краљевине Југославије добија и носи име, које се састоји из: породичног и рођеног имена.

Када се у званичним актима, документима и списковима означују лица, мора се најпре навести породично а затим рођено име.

Држављанин Краљевине Југославије не сме се означавати именом које би, сем породичног и рођеног имена, имало још који додатак пред или иза породичног или рођеног имена, а, у колико то није овим Законом прописано односно допуштено.

Распис Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 190. од 10. априла, 1929. — I год.:

И ако закон на местима, где говори о деловима имена, као на пр. у чл. 2. ст. 1., у чл. 31. ст. 1., ставља на прво место породично, а на друго место рођено име, самим тиме још није установљен обавезан ред, по коме треба употребљавати или писати делове имена. Законодавац се, кад је реч о деловима имена, доследно служи тим редом, пошто му је жеља, да у том погледу заведе једнообразност. Али треба одвојити жељу законодавца од тога, што он обавезно прописује, односно шта ставља под казнену санкцију.

Овакав обавезан ред установљен је тек одредбом става 2. чл. 2., и то само за случајеве, кад се означују лица у званичним актима, документима и списковима. У оваквим случајевима мора се најпре навести породично, а затим рођено име. Из саме стилизације чл. 2. става 2. види се, да оваква обавеза не постоји у свим случајевима. Пошто нагласак лежи на пасусу „када се означују лица", јасно је, да се мислило на случајеве кад власти у својим адресама, актима, документима и списковима означују имена лица.

Побуду за овакву одредбу дало је искуство, да се званична евиденција лица може практично водити само по породичном, а никако по рођеном имену, због чега породично име, дакле, долази на прво место.

Ни за својеручни потпис у званичном саобраћају закон не тражи ред: породично име, рођено име. У том погледу у чл. 32. став 2. прописано је само, да морају претставке упућене властима, увек бити потписане пуним именом, т. ј. потпис мора садржавати оба саставна дела личног имена. Ово је одређено у интересу молиоца па и самих власти, како би се избегло дуготрајно испитивање, чија је поднета молба и коме треба доставити одговор.

Распис Министра Унутрашњих послова Ком Бр. 344. од 5. јула, 1929. год.:

Покренуто је питање, да ли треба у званичним решењима и декретима, који се странкама уруче или објаве, академске скраћенице (Др., Инж., Маг.) ставити пред или иза породичног имена, односно по којем реду треба стављати: академске титуле, породично и рођено име.

Закон о личним именима одређује у чл. 33. да се ознака академског достојанства може

додати породичном имену. Закон, дакле, нема императивног прописа, да ли треба академску титулу стављати пре или после породичног имена, него оставља то уобичајеној пракси.

Пошто желим да подручне ми власти у службеном пословању поступају једнообразно наређујем, да се у будуће у свакој службеној преписци код општих управних власти, дакле и када се у званичним актима, документима и списковима (чл. 2. став 2.) означују лица, стављају на прво место скраћенице академске титуле, на друго место породично име и после рођено име дотичног лица. У службеним декретима који се тичу органа унутрашње управе, између породичног и рођеног имена стављаће се почетно слово очевог рођеног имена.

За тачнију детерминацију у случају итих или сличних имена, пракса је утврдила додатке надимака, ужих или ширих племенских имена, имена порекла и т. д. Законодавац, ово није усвојио.

Допуштени изузетци су: 1) као додатци у циљу јасније идентификације (чл. 31.), може се употребити између презимена и имена име оца или (ванбрачне) матере, скраћено или потпуно; — 2) додатак „рођена“ са девојачким презименом после мужевљевог презимена (чл. 13.) дозвољен је удатој жени; — 3) академска достојанства и титуле (чл. 33.).

Спорно би било, да ли су придеви „млађи“ и „старији“ делови имена као ознаке.

Према распису Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 190. од 10. априла, 1929. год., одредба става 2. чл. 2. није стављена под казнену санкцију, пошто она прописује властима само то, како треба писати имена трећих лица, док чл. 37. говори о писању свога имена; — а став 3. чл. 2., који забрањује означавање именом, које би сем породичног и рођеног имена имало још који додатак, у колико то није законом прописано или допуштено, стављен је под казнену санкцију из чл. 37. Закона.

Чл. 3. — Сваки држављанин Краљевине Југославије има право да тражи, да се назива оним именом, које има по прописима овог Закона, а њега веже дужност, да то име носи и да се њиме искључиво служи, без обзира на место боравка.

Страни држављани, живећи да територији ове Краљевине, мора да се служи и назива именом, које је примио по прописима законодавства своје Отаџбине.

Право тражења поштовања права на име у иностранству било би врло проблематичне вредности, кад као такво није изриком уговором предвиђено; а онда је опет извор тога права уговор.

Израз „које је примио“ из друге алинеје није довољно јасан ни одређен.

Према распису Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 190. од 10. априла, 1929. год., повреди става 2. чл. 3., који има одредбе о томе, како странци треба да се служе својим именом, кажњава се по чл. 37. Закона.

Чл. 4. — Спорове настале због имена, које физичко лице мора носити по одредбама овога Закона решавају првостепене опште управне власти.

Ако је надлежни суд, с обзиром на коју правну чињеницу, која утиче у смислу одредаба овог Закона и на име дотичног лица, изрекао коначну пресуду, управна власт је код евентуалног одлучивања о имену везана за ту пресуду.

Распис Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 190. од 10. априла, 1929. год.:

Сви управни послови по Закону о личним именима поверени су општим управним властима првог степена, дакле и доношење одлука по чл. 4. и решавање по захтевима за исправке матичних уписа у смислу чл. 26. за прве две године (чл. 41.). —

Глава друга. О породичном имену.

Чл. 5. — Породично је име ознака физичког лица по његовом пореклу, које се у једној крвној заједници трајно и непромењено наслеђује.

Породично се име може сем случајева из чл. 10., променити по дозволи надлежне управне власти, према чл. 16., 17. и 18. Закона.

Чл. 6. — Породично име добија односно носи :

1) рођењем, без обзира на место рођења, законито дете по свом законитом оцу;

2) рођењем, без обзира на место рођења, незаконито дете по својој матери;

3) по решењу првостепене управне власти, дете рођено од непознате матере или нађено на територији Краљевине Југославије све док се један од родитеља не пронађе.

За правну оцену под тачком 1. и 2. наведених чињеница, важе прописи општег грађанског права.

Свакако да ће одредбе општег грађанског права важити и за случајеве путативних бракова и за случајеве поништаја брака.

Чл. 7. — Незаконито дете жене, растављене или разведене извршном пресудом (одлуком), или удовице, добија и носи девојачко породично име своје матере, т. ј. породично име које је по свом пореклу добила и носи мати.

Утврђивање факта да ли је дете незаконито, кад мати то спори, не спада у надлежност управне већ судске власти.

Глава трећа. О рођеном имену.

Чл. 8. — Рођено име је ознака, која се детету даје после рођења, да се по њој разликује од лица, која носе исто породично име.

Рођено се име може по дозволи надлежне управне власти променити, према чл. 19. и 20. Закона.

Чл. 9. — Право и дужност одређивања рођеног имена детету, када се роди, припада у првом реду оцу односно ванбрачној матери; у недостатку законитог оца то право односно дужност прелази на матер, а ако ове нема, или у случају да је дете нађено, на првостепену управну власт.

Распис Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 190. од 10. априла, 1929. год.:

Чл. 9. налаже право и дужност одређивања рођеног имена у првом реду оцу, односно ванбрачној матери, у недостатку законитог оца матери, а ако матере нема, или у случају да је дете нађено, првостепеној управној власти. С тим је установљена правна одговорност у погледу давања имена и одређено је лице, које се узима на одговор у случају пропуштања законских дужности. Овим прописом ништа се не мења у обичајном праву, по коме име детету одређује кум, пошто је по правном схватању куму ово право и до сада припадало само у колико га је изрично или по обичају прећутно, на њега пренео отац, односно ванбрачна мати. —

Одредба чл. 9. антиканонска је, у колико се тиче бар православне цркве.

Кумство није установа обичајнога права. У православној цркви кум је духовни отац, који учествује при крштењу као новом рођењу, — и однос је утврђен 53. каноном трулскога сабора.

Крштење је света тајна и установа кумства утврђена је и одлукама Архијерејског Сабора С.Бр. 6. из 1870. и С.Бр. 31. из 1894. год.

Значај кумства као духовног сродства нашао је помена и у позитивном законодавству (у кривичном законику и у поступцима).

Одредба „у недостатку законитог оца, то право односно дужност прелази на матер“ излишна је, јер је ванбрачна матер већ напред поменута.

Нејасно је, шта је законодавац мислио под изразом „а ако ове (т. ј. матере) нема“, јер је предвидео случај нађеног детета; сем ако није мислио на случај смрти ванбрачне матере на порођају.

Глава четврта. Промена породичног имена услед нових породично-правних односаја.

Чл. 10. — Породично се име мења:
1) позакоњењем (legitimatio);
2) удајом;
3) усвојењем (adoptio).

Сем случајева из чл. 10., кад се породично име мења по закону, оно се по дозволи надлежне управне власти, може променити и у случајевима чл. 16. и 17. Закона.

Чл. 11. — Позакоњењем губи позакоњени породично име своје ванбрачне матере и прима породично име свог оца, ако се позакоњење заведе у матичну књигу. Формалности, које треба испунити, да се тај упис може извршити, прописују одредбе, које се односе на позакоњење.

Чл. 12. — Ако је надлежни суд коначно одлучио, да није законито дете, које је у матичну књигу заведено као законито, оно тада губи породично име, које је носило по тобожњем оцу и прима девојачко породично име своје матере.

Чл. 13. — Удајом жена добија породично име свог законитог мужа; то је удадбено породично име. Она добија право и дужност, да се служи искључиво тим породичним именом.

Своје девојачко породично име може жена употребљавати само као додатак удад-

беном породичном имену и то тако, да пред своје пређашње породично име стави реч: рођена. Но, у званичним решењима и документима таква употреба девојачког породичног имена допушта се изузетно, ако би без тога могла настати каква сумња у погледу идентитета лица.

Према распису Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 190. од 10. априла, 1929. год., повреда чл. 13. који прописује употребу удадбеног породичног имена, односно одређује начин употребе девојачког породичног имена, кажњава се по чл. 37. Закона.

Чл. 14. — Удадбено породично име жена задржава и у случају раставе брака.

Но ако се брак разведе, жена, која према судској одлуци није крива или је само оглашена за сукривца, при разводу брака има да бира између удадбеног и свога девојачког породичног имена; док у случају да сва кривица пада на жену, моћиће породично име мужевљево задржати само с његовим пристанком, иначе узима поново своје девојачко породично име.

У случају да се брак поништи извршном судском одлуком, жена губи удадбено породично име и прима опет породично име, које је носила пре ове удаје.

Ако законити муж умре, удовица задржава породично име свог покојног мужа, док не наступи каква чињеница, која по овом закону проузрокује промену породичног имена.

Чл. 15. — Усвојењем (adoptio) добија усвојени право и дужност, да иза свог породичног имена носи и породично име усвојитеља.

Ако удата, растављена, разведена или удова жена усваја, тим чином усвојено лице добија и носи, по прописима претходног става, девојачно породично име усвојитељке.

Ако по усвојењу наступи за усвојеног каква правна чињеница, која у смислу чл. 10. проузрокује промену породичног имена, у погледу те промене важе дотични прописи чланова 11. до 15. овога Закона.

Жена, која је браком примила породично име свог мужа, у случају да је после тога усвојена, не мења своје удадбено породично име. А када жена, по прописима другог става чл. 13. употребљава своје девојачко породично име мора иза њега додати и породично име усвојитеља.

Претходни став важи и у случају усвојења удовице.

Према распису Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 190. од 10. априла, 1929. год., повреда става 1. чл. 15., који нормира употребу породичног имена усвојитеља, — као и повреде ставова 4. и 5. чл. 15. који имају посебне одредбе о употреби имена усвојитеља удате жене односно удовице, кажњавају се по чл. 37. Закона.

Глава пета. Промена имена решењем власти.

А. Породично име.

Чл. 16. — Сем случајева наведених у чл. 10. овог Закона, породично се име може променити и решењем надлежне власти, ако по-

стоје за такву изузетну одлуку нарочите околности.

Поступак и надлежност за промену породичног имена предвиђен је у чл. 18. Закона.

Чл. 17. — Ко по својој навршеној 21. години докаже, да му породично име, које је са рођењем добио од свог оца или своје ванбрачне матере, односно позакоњењем, без сопствене кривице смета у поштеном раду ради одржавања свога живота или му иначе проузрокује какву битну штету, има право тражити, да му надлежни Бан да одобрење за промену породичног имена.

Промена породичног имена, мора се одобрити ако у главном садржава тежњу, да се тачније индентификују лица истог породичног имена.

Поступак и надлежност за промену породичног имена предвиђен је у чл. 18. Закона.

Чл. 18. — Молбу односно захтев за промену породичног имена снабдевену потребним доказима, треба предати првостепеној управној власти.

У молби, односно захтеву може се навести више породичних имена, од којих једно жели по одлуци власти носити.

Првостепена управна власт мора примљену молбу, због евентуалних приговора, објавити према прописима који важе у административном поступку.

Промени породичног имена у опште може, уз подношење доказа, приговорити, онај,

чија би права и интереси били позитивним решењем оштећени или у озбиљну опасност доведени.

Одобрењу траженог породичног имена могу приговарати само носиоци истог породичног имена (презимењаци).

Приговоре без доказа, или ако су у опреци с одредбом претходног става, мора првостепена управна власт одбацити још при подношењу.

Бан оцењујући испуњене формалности и доказне околности, на основу достављеног предмета одлучује о молби односно захтеву.

Против решења Бана може се жалити Министру Унутрашњих Дела.

Ако је Бан молбу усвојио односно на захтев пристао, мора у исто време одбацити евентуалне приговоре, допуштајући жалбу на Министра Унутрашњих Дела свима онима, који у својој жалби поднесу доказе или носе исто породично име.

Жалбе се подносе у року од 15 дана.

У чл. 18. предвиђен је поступак и надлежност за промену породичног имена само у случајевима из чл. 16. и 17. Закона.

Б. Рођено име.

Чл. 19. — Рођено име остаје целог живота непромењено.

Ипак Министар Унутрашњих Дела може, на образложену молбу, изузетно допустити промену рођеног имена, ако се осведочи да има за то нарочито замашних разлога, а не противи се прописима молиочеве вере.

Чл. 20. — Ко у складу са постојећим прописима мења своју верску припадност, може

том приликом сам изабрати друго рођено име; исто важи и за оне, који се посвећују каквом црквеном реду.

У оба случаја мора се промена рођеног имена пријавити надлежном Бану, који нашавши да горње чињенице стоје, наређује упис у матичну књигу.

В. Објаве и поништење дозволе за промену имена.

Чл. 21. — Сваку коначну дозволу за промену мора надлежна власт, уз ознаку старог и новог имена објавити у „Службеним Новинама". Промена имена важи од дана, када је објава оглашена.

Чл. 22. — Ако се накнадно сазна, да је молилац у својој молби за промену имена прећутао стварну намеру, којој је тежио том променом, те се због издатог одобрења, ношењем промењеног имена, приватним или јавним лицима проузрокује штета, може надлежна власт ово одобрење поништити и наредити поправку матичног уписа.

Поништење одобрења може предлагати само непосредно заинтересовано лице. Ако такви предлози буду поднесени по истеку једне године, од како је службена објава оглашена, надлежна власт мора их одбити, сем ако јавни обзири захтевају, да се тражење одобри.

Глава шеста. Упис имена у матичне књиге.

Чл. 23. — Сваки порођај, женидба и случај смрти уписују се по постојећим прописима у матичне књиге уз ознаку породичног и рођеног имена дотичних лица.

Упис породичног имена мора се извршити тако, да се тачно подудара са матично заведеним породичним именом претка, од којега произлази у смислу чл. 6. односно 10. овог Закона.

Упис рођеног имена врши се редовно према жељи лица, које је по чл. 9. овог Закона позвано да одређује име детета. Руковалац матичних књига одбиће упис само оних рођених имена, која вређају верске осећаје, која се противе моралу, или су иначе увредљива.

За неуредног руковаоца матичних књига прописана је казна у чл. 39. Закона.

Види Уредбу од 5. децембра, 1925. год., о вођењу матица рођених, венчаних и умрлих муслимана у Краљевини Југославији.

Чл. 24. — Случај порођаја дужни су родитељи најдоцније за 30 дана по рођењу, са потребним подацима, пријавити надлежном руковаоцу матичних књига и дете му приказати.

За тачно извршење овог прописа одговорна су, поред родитеља, и лица, која по свом звању помажу код порођаја (лекари, бабице, болничарке), ако су код истог била упослена.

Неизвршење дужности из чл. 24. кажњава се по чл. 38. Закона.

Чл. 25. — Ако би се код уписа порођаја у матичну књигу, с обзиром на прописе чл. 23. овог Закона, морало уписивати породично име по старом правопису, или име српског,

хрватског или словеначког порекла, противно правилима српског, хрватског или словеначког правописа, мора руковалац матичних књига име уписати у сагласности са правилима поменутог правописа.

Али ако отац детета, односно отац његове ванбрачне матере, пред руковаоцем матичних књига писмено или усмено пред два сведока у записник изјави да не одустаје од уписивања породичног имена тачно према прописима чл. 23. овог Закона, та се изјава мора уважити, али само у случају доказане чињенице, да се породично име дотичног рода за последњих 60 година уписивало у матицу рођених тако, како то отац тражи.

Ово исто важи и за рођено име, ако такав отац не одустане од жеље коју је у том погледу изразио пред руковаоцем матичних књига.

Чл. 26. — Сваки има право, да за своје породично име тражи исправност односно исправку уписа или извода из матичних књига, ако није у складу са прописима ове главе.

Исто право има такође предак с обзиром на уписе, који се тичу његових потомака.

Распис Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 190. од 10. априла, 1929. год.:

Сви управни послови по Закону о личним именима поверени су општим управним властима првог степена, дакле и донашање одлука по чл. 4. и решавање по захтевима за исправке матичних уписа у смислу чл. 26. за прве две године (чл. 41.).

Чл. 27. — Исправку матичног уписа за своје породично име има право тражити свако, ма се упис извршио по прописима чл. 23. овог Закона и то:

1.) ако докаже да се породично име предака писало друкчије, него што је у матици заведено.

2.) ако се ради само о правописним разликама и исправка се жели саобразно чл. 25. овог Закона.

3.) ако се жели, да се породично име пише по правилима фонетике.

Нико не може тражити исправку матично-заведеног имена, којим би се повредио пропис првог става чл. 25. овог Закона.

Чл. 28. — Свака промена имена, одобрена на основу чл. 17. или 19., односно по чл. 20. или у случају чл. 27. овог Закона, мора се уписати у матичне књиге.

Ако пресуда у смислу првог става чл. 4. тражи упис у матичну књигу, Бан је дужан матичном руковаоцу издати одговарајућу наредбу.

Поводом уписа промене имена навешће се уз тачну и складну ознаку имена и решење Бана, који одлучује о упису промене у матичне књиге.

Чл. 29. — Находче или дете непознатих родитеља уписује се у матичну књигу са породичним и рођеним именом, које одреди првостепена управна власт, на чијој је територији дете нађено.

Ако се доцније утврди порекло таквог детета управна власт мора путем надлежног Бана покренути службену исправку.

Глава седма. Упис имена у општинску књигу завичајника.

Чл. 30. — Све општинске власти морају уписивање имена у књиге саобразити прописима овог Закона, кад воде књиге завичајних држављана, и ако им руковођење матичним књигама не би било поверено.

Да би општинска власт могла за своје завичајне житеље бележити све појаве, које се матично заводе, дужан је руковалац матичних књига обавестити о сваком случају матичног уписа завичајну општину дотичног лица; но ако би ова била спорна или непозната, општину сталног боравка, а надлежну општеуправну власт, ако сталног боравка нема, или ако су у питању страни држављани.

Према распису Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 190. од 10. априла, 1929. год., док се не издаду посебни прописи о вођењу књига завичајника у смислу § 3. Закона о држављанству, неће се моћи примењивати са одговарајућом казненом санкцијом став 2. чл. 30., који руковаоцима матичних књига налаже дужност обавештавања завичајне, односно законом одређене општине, о сваком случају матичног уписа.

Глава осма. Изузетци испод основних одредаба.

Чл. 31. — У циљу индентификације, ко хоће, може се послужити и рођеним именом законитог оца односно ванбрачне матере. У том се случају између породичног и рођеног имена дотичног поставља почетно слово очевог односно материног имена. Ако за идентификацију ни то није довољно, може се навести цело рођено име родитеља, али тако да га у облику присвојног придева стави између породичног и рођеног имена (Пример: Петровић М. Ђуро или Петровић Марков Ђуро, или Крстић Живојинова Ана, и за пример незаконитог порекла: Јурковић Олгин Душан).

Придеви „млађи", „старији" као и њихове обичне скраћенице, не сматрају се као њихови саставни делови имена и могу се употребљавати, ако је то потребно због идентификације.

Распис Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 190. од 10. априла, 1929. год.:

Обавезну употребу очевог рођеног имена као саставног дела личног имена Закон не прописује ни за службени ни за приватни саобраћај. Члан 31. само каже, да у циљу идентификације, ко хоће, може се послужити и рођеним именом законитог оца односно ванбрачне матере. Наравно да Закон за овакве случајеве прописује како треба ставити ово име. Тиме што му је одређено место између породичног и рођеног имена, било у облику почетног слова било у облику присвојног придева очевог имена, само је искључено да се оно стави на почетак или на крај целог имена. Ред породичног и рођеног имена тиме није тангиран. Петровић М. Ђуро може се писати у случајевима где се ово не противи прописима Закона и Ђуро М. Петровић, али се не може писати М. Ђуро Петровић или Ђуро Петровић М. —

Распис Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 344. од 5. јула, 1929. год.:

У службеним декретима који се тичу органа унутрашње управе, између породичног и рођеног имена стављаће се почетно слово очевог рођеног имена. —

Чл. 32. — У породици, или иначе у приватном општењу, може се рођено име употребљавати скраћено или према обичајима преудешено.

Код својеручног потписа може се рођено име изоставити или означити само почетним словом или обичном скраћеницом, сем потписа на претставкама упућеним властима, које морају увек бити потписане пуним именом.

Распис Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 190. од 10. априла, 1929. год.:

За својеручни потпис у званичном саобраћају Закон не тражи ред: породично име, рођено име. У том погледу у чл. 32. став 2. прописано је само, да морају претставке упућене властима, увек бити потписане пуним именом, т. ј. потпис мора садржавати оба саставна дела личног имена. Ово је одређено у интересу молиоца, па и самих власти, како би се избегло дуготрајно испитивање, чија је поднета молба и коме треба доставити одговор.

За потписивање званичних лица у актима, не само да не постоји никакав пропис, по којем реду треба да следе делови имена, већ важе и за њих у ставу 2. чл. 32. предвиђене олакшице. Рођено име може се и изоставити или означити само почетним словом или обичном скраћеницом.

За сав приватни саобраћај, па и за писмени, важи потпуна слобода, по ком реду треба да следи породично и рођено име. Члан 32. у ставу 1. шта више допушта, да се у приватном општењу рођено име може употребљавати скраћено или према обичајима преудешено. —

Казна за повреду става 2. чл. 32., који прописује начин потписивања имена на претставкама, које се упућују властима, предвиђена је у чл. 37. Закона.

Чл. 33. — Ко испуни услове односних законских прописа и може доказати, да има академско достојанство или титулу, може свом породичном имену додати скраћеницу, којом се обично означује дотично академско достојанство или титула (доктор — Др., инжињер — инг., магистер — мр.,).

Ко је добио диплому, којом се признаје академско достојанство на којем страном универзитету или високој школи, сме на територији Краљевине Југославије јавно употребљавати дотични академски наслов само тада, ако је диплома нострифицирана на којем нашем универзитету.

Горе поменутим ознакама академског достојанства односно титулом, у вези са именом, могу се служити једино лица, која су завичајној општини поднела доказ у смислу првог става овог члана и тражила упис академског назива у општински регистар држављана. – Ово одн. за 8, 35/36.

Према распису Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 190. од 10. априла, 1929. год., док се не издаду посебни прописи о вођењу књига завичајника у смислу § 3. Закона о држављанству, неће се моћи примењивати са одговарајућом казненом санкцијом став 3. чл. 33. Закона.

Чл. 34. — Аутори литерарних или других уметничких дела, могу у вези са тим делима употребљавати измишљена имена (псеудониме), у колико то није у опреци са одред-

бама Казненог закона, Закона о штампи или са законским прописима о заштити ауторског права.

Чл. 35. — Уметницима: позоришним, филмским или какве друге артистичке струке који се у овом занимању јавно појављују, може надлежна првостепена управна власт одобрити привремену употребу каквог измишљеног имена. То се име сме употребљавати искључиво у вези са уметничком делатношћу; међутим у приватном животу употреба таквих имена није допуштена.

Глава девета. Казнене одредбе.

Чл. 36. — Ко употребљава туђе име или ко се друкчије назове него што је одређено односно у сагласности са прописима овога Закона, казниће се новчаном казном од 50 до 500 динара, а у случају немогућности наплате затвором од 1 до 10 дана, ако тиме није учинио теже казнимо дело.

Распис Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 190. од 10. априла, 1929. год.:

Члан 36. забрањује употребу туђег имена и то на ма који начин, и односи се само на називање именом, које није у сагласности са Законом. Претпоставља се, дакле, да се употреба имена несагласно са Законом врши називањем, т. ј. да се оваква употреба понавља или да је трајна. —

Чл. 37. — Ко свесно своје име пише друкчије, него што је у матици рођених заведено

или против прописа овог Закона, казниће се новчано до 300 динара, а у случају немогућности наплате затвором до 6 дана.

Распис Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 190. од 10. априла, 1929. год.:

У погледу писања имена примењиваће се чл. 37. Ту је стављен под казнену санкцију онај ко своје име пише против прописа закона, нарочито ко га пише друкчије, него што је у матици рођених заведено. Овај члан, дакле, претпоставља позитивне законске одредбе, како треба писати име. Према томе, сем случаја писања имена друкчије, него што је у матици рођених заведено, овај члан се може односити само на:

а) став 3. чл. 2. који забрањује означавање именом, које би сем породичног и рођеног имена имало још који додатак, у колико то није Законом прописано или допуштено;

б) став 2. чл. 3., који има одредбе о томе, како странци треба да се служе својим именом;

в) чл. 13. који прописује употребу удадбеног породичног имена, односно одређује начин употребе девојачког породичног имена;

г) став 1. чл. 15., који нормира употребу породичног имена усвојитеља;

д) став 4. и 5. чл. 15., који има посебне одредбе о употреби имена усвојитеља удате жене, односно удовице;

ђ) став 2. чл. 32., који прописује начин потписивања имена на претставкама које се упућују властима; и

е) став 3. чл. 33., који допушта служење ознакама академског достојанства једино лицима, која су ово достојанство пријавила завичајној општини ради уписа у регистар завичајника.

Док се не издаду посебни прописи о вођењу књига завичајника у смислу § 3. Закона о држављанству, неће се моћи примењивати са одговарајућом казненом санкцијом ни споменути став 3. чл. 33., ни став 2. чл. 30., који руковаоцима матичних књига налаже дужност обавештавања завичајне, односно законом одређене општине, о сваком случају матичног уписа.

Одредба става 2. чл. 2. није стављена под казнену санкцију, пошто она прописује властима само то, како треба писати имена трећих лица, док чл. 37. говори о писању свога имена.

Чл. 38. — Неизвршење прописане дужности у чл. 24. овог Закона казниће се иступно новчаном казном до 1000 динара, а у случају немогућности наплате затвором до 20 дана.

У чл. 24. утврђена је обавеза пријаве порођаја, најдоцније за тридесет дана по рођењу.

Чл. 39. — Руковалац матичних књига, који име не заведе у сагласности са прописима овога Закона или који занемари прописано или наређено уписивање имена или које друге овим законом наложене му дужности, казниће се без обзира на евентуалне дисциплинске последице, новчано од 100—1000 динара, ако тиме није учинио какво теже казнимо дело.

Чл. 40. — У горе наведеним случајевима повреде овог Закона извиђаће и кажњаваће опште-управна власт првог степена по прописима казненог поступка, који важи код тих власти.

Глава десета. Прелазне и завршне одредбе.

Чл. 41. — Од дана ступања на снагу овог Закона, за прве две године, захтеве за исправке матичних уписа у смислу чл. 26. овог Закона решаваће опште-управна власт првог степена у чијем подручју треба да се исправка матичних књига обави.

Распис Министра Унутрашњих послова Ком. Бр. 190. од 10. априла, 1929. год.:

Сви управни послови по Закону о личним именима поверени су општим управним властима првог степена, дакле и доношење одлука по чл. 4. и решавање по захтевима за исправке матичних уписа у смислу чл. 26. за прве две године. (чл. 41).

Закон је ступио на снагу 26. фебруара, 1929. — I год. По истеку рока од две године, т. ј. после 26. фебруара, 1931. године ова се надлежност као изузетна гаси; редовно је надлежан Бан.

Чл. 42. — Изузетак другог става чл. 33. овог Закона не протеже се на оне држављане наше Краљевине, који су до 1. децембра 1918. године примили диплому о признању академског достојанства, на којем универзитету са седиштем на територији бивше аустроугарске монархије.

Израз „примили диплому“ не би био довољно јасан као ужи од израза „промовирали“.

Чл. 43. — Овај Закон ступа у живот и добија обавезну снагу кад се обнародује у „Службеним Новинама“.

Обнародован у Бр. 47. — XXI Службених новина од 26. фебруара, 1929. — I год.

РЕГИСТАР

за Закон о личним именима.

Академска достојанства — како се обележавају, чл. 33.
Акта званична — означавање лица чл. 2.
Аутори — могу употребљавати псевдоним, чл. 34.
Брак — дејство на породично име жене кад је разведен чл. 14.
— дејство на породично име жене кад је уништен чл. 14.
— као основ породичног имена жене, чл. 9. и 13.
Ванбрачна мати — кад одређује рођено име, чл. 9.
Губитак — породичног имена услед утврђене незаконитости, чл. 12.
Девојачко — породично име по удаји, чл. 13.
Дете незаконито — породично име, чл. 7.
Дете непознатих родитеља — упис у матичну књигу, чл. 29.
Држављанин — Краљевине како мора означавати име, чл. 2.
— страни његово име, чл. 3.
Дужности — руковаоца матичних књига, чл. 30.
Дужност пријаве — порођаја, чл. 24.
Жена — њено породично девојачко име, чл. 13.
— њено породично име у случају развода брака, чл. 14.
— њено породично име у случају уништаја брака, чл. 14.

Име — аутори могу употребљавати псевдоним, чл. 34.
— из чега се састоји, чл. 2.
— кад се могу додати придеви, чл. 31.
— оца кад се може додати, чл. 31.
— породично шта је, чл. 5.
— промене у случају мењања вере, чл. 20.
— рођено кад се изузетно може променити, чл. 19.
— рођено остаје целог века, чл. 19.

Име — рођено шта је, чл. 8.
— спорове због њега ко решава, чл. 4.
— упис исправке имена, чл. 27.
— упис промене имена, чл. 28.
— упис у матичну књигу, чл. 23.
— у приватном саобраћају, чл. 32.
— употреба туђег имена, чл. 36.
— уметници могу употребљавати измишљено име, чл. 35.
— шта је, чл. 1.

Исправка — матичног уписа, чл. 27.

Казна — за неисправног руковаоца, матичних књига, чл. 39.
— за непријаву рођења, чл. 38.
— за писање имена друкчије него што је у матици заведено, чл. 37.
— за писање имена против прописа закона, чл. 37.
— за употребу туђег имена, чл. 36.

Књига матична — упис рођења, женидбе и смрти, чл. 23.

Лице — означавање у званичним актима, чл. 2.

Мати ванбрачна — кад одређује рођено име, чл. 9.

Матична књига — исправка уписа, чл. 27.
— уписивање промене имена, чл. 28.
— упис рођења, женидбе и смрти, чл. 23.

Надлежност — за извиђање кривица по закону, чл. 40.
— за одобрење промене породичног имена, чл. 17.

Находче — упис у матичну књигу, чл. 29.

Незаконито дете — породично име, чл. 7.

Објава — промена имена, чл. 21.

Одговорност — за непријаву рођења, чл. 24.

Означавање — лица у званичним актима, чл. 2.

Одлука судска — важност у спору око имена, чл. 4.

Одређивање — рођеног имена, чл. 9.

Општинска власт — упис имена у општинску књигу завичајника, чл. 30.

Отац — одређује детету рођено име, чл. 9.

Позакоњење — као основ промене породичног имена чл. 10. и 11.

Поништај — дозволе за промену имена, чл. 22.

Породично име — жене у случају развода брака, чл. 14.
— жене у случају поништаја брака, чл. 14.
— како се добија, чл. 6.
— незаконитог детета, чл. 7.
— промена по закону, чл. 10.
— промена по решењу власти, чл. 16.—18.
— шта је, чл. 1.

Право — на називање именом, чл. 3.

Правопис — при упису имена, чл. 25.

Правна лица — њихово име, чл. 1.

Промена — породичног имена по закону, чл. 10.
— породичног имена решењем власти, чл. 16.—18.
— поништај дозволе, чл. 22.

Развод брака — породично име жене после њега, чл. 14.

Рођено име — кад се може изузетно променити, чл. 19.
— ко га одређује, чл. 9.
— промена мењањем вере, чл. 20.
— остаје целог живота, чл. 19.
— шта је, чл. 8.

Рођење — као основ задобијања породичног имена, чл. 6.

Руковалац матичних књига — његове дужности, чл. 30.
— казна за неисправно завођење, чл. 39.

Спорове — због имена ко решава, чл. 4.

Страни држављанин — његово име, чл. 3.

Судска одлука — важност у спору око имена, чл. 4.
Удаја — као основ за промену породичног имена, чл. 9., 13. и 14.
Удадбено — породично име жене, чл. 9. и 13.
Уништај брака — породично име жене после њега, чл. 14.
Уметници — могу употребљавати измишљено име, чл. 34.
Употреба — туђег имена, чл. 36.
Управна власт — кад одређује рођено име, чл. 9.
Усвојење — као основ за промену породичног имена, чл. 9. и 15.
Физичко лице — његово име, чл. 1.
Формалности — за промену породичног имена позакоњењем, чл. 10.

УРЕДБА

В. М. Бр. 6631. од 5. децембра, 1927. год.,

о вођењу матица рођених, венчаних и умрлих муслимана у Краљевини Југославији.

На основу члана 152. Финансијског Закона за 1927-28. годину, прописује се следећа Уредба о вођењу матица рођених, венчаних и умрлих муслимана у Краљевини Југославији:

Чл. 1. — Сви муслимани једнога подручја у којем има најмање преко 300 муслиманских домова, сачињавају џемат, а само у изванредном случају, нарочито у случају велике удаљености, може се формирати џемат и са мање од 300 домова.

Чл. 2. — Сеоски домови, који се налазе у близини градског џемата, а нису се могли због оправданих разлога територијалне природе спојити у склоп којег сеоског џемата, припадају најближем градском џемату.

Чл. 3. — Сваки такав џемат сачињава посебни самостални џемат у погледу вођења матица рођених, венчаних и умрлих муслимана

као и у погледу вођења домовница, има свој печат и ужива право јавности.

Чл. 4. — На челу сваког џемата је имам који мора имати прописане квалификације од надлежног верског старешине, по којима је способан за вођење матица и као такав поседује декрет надлежног врховног верског старешине, за дотични џемат.

Чл. 5. — Вођење домовница и матица рођених, венчаних и умрлих муслимана у Краљевини Југославији вршиће имам, постављен за тај џемат по члану 4. ове Уредбе.

Чл. 6. — Ако имам некога џемата не буде имао квалификације споменуте у члану 4. ове Уредбе, надлежни ће Муфтијски Уред (Муфтијство) ту дужност привремено поверити имаму суседног џемата, док се дотични имам не успособи.

Чл. 7. — Буде ли упражњено место имама Муфтијски ће Уред (Муфтијство), у споразуму са котарским вакуфско-меарифским поверенством (среским вакуф. одбором) поставити заменика, који ће вршити ту дужност, док се не именује стални имам.

Чл. 8. — Матице се воде само на државном језику, осим уобичајене терминологије, која је на арапском језику и писму.

За свако уношење у матице наплаћује се прописна такса. У колико нису ове таксе уређене по Закону о Таксама, а радње су чисто

верског карактера, одредиће се њихова висина у споразуму са надлежним верским старешинама.

Чл. 9. — Све што се има да унесе у матице уноси се одмах, а најдаље у року од три дана.

Чл. 10. — Све белешке уопште, уносе се увек једнаким црним мастилом. Строго је забрањено разнобојна мастила употребљавати.

Чл. 11. — Брисање, као и свако мрљање књига строго је забрањено и сматраће се, не само као немарно и неуредно вођење књига, већ и сумњиво с обзиром на тачност, те ће се казнити по постојећим законима и дисциплинским прописима.

Чл. 12. — Сваки поједини случај, који се уноси у матицу треба уписати чистим и читким писмом не скраћујући поједине речи. Ако би се догодило што год погрешно у којој речи, те би се морало исправити, не сме се дотична реч брисати нити стругати, него само танком цртом превући и исправак или допуну унети изнад или поред прецртане речи.

Чл. 13. — У матице рођених уписују се само на време рођена деца, без обзира да ли су жива или мртва рођена.

Чл. 14. — У матице се уписују године најпре бројевима, а затим словима, месеци се

уписују словима, а дани бројевима по државном календару, а по хиџрету све само по бројевима.

Чл. 15. — У матицама могу се чинити исправке само на основу писмених података надлежног среског поглаварства. Све писмене податке на основу којих су учињене исправке или допуне, треба савесно чувати у Имамском Уреду.

Чл. 16. — Накнадни уписи у матице, могу се само на основу исправа надлежног среског поглаварства у матице уносити. За евентуалне случајеве, који настану при крају старе и почетком нове године, а морају се бележити у матицу сходно чл. 9. резервисаће се неколико рубрика у књигама, како би се имало где да убележи у ону годину, у коју тај случај спада.

Чл. 17. — Све џематлије дужне су на време подносити пријаве Имамском Уреду, који има право затражити интервенцију политичке власти у случају потребе.

Чл. 18. — У матице се бележи само на основу:

а) писмених исправа;

б) на основу личног осведочења уз одговорност имама.

Чл. 19. — Ако се неко позива на сведоке, било за макакав случај, онда треба странку

упутити надлежном среском поглаварству које ће ствар извидети и о резултату обавестити дотични Имамски Уред.

Чл. 20. — У матицама се воде стално само припадници дотичног џемата, а сви остали привремено.

Чл. 21. — Досељавање џематлија, као и исељавање бележи се само на основу писменог решења надлежног среског поглаварства.

Чл. 22. — Имам, који води матице сноси и одговорност за тачност и исправно уредовање.

Чл. 23. — Сваке неуредности спадају под казну кривичног закона и других за то прописа.

Имам, који се огреши о поверену му дужност, кажњава се или губи звање на основу правилно проведене истраге и изречене пресуде. Акта о овоме шаљу се Министарству Вера заједно са актом, којим се предлаже мењање или одузимање имамских принадлежности.

Чл. 24. — Матичне књиге воде се по формуларима, које је прописао Министар Вера.

Набавке свих формулара за вођење матичних књига врше из својих средстава постојеће политичке општине за џемате, који се налазе на њиховој територији. Где општине још нису формиране као што је случај по се-

лима Босне и Херцеговине, набавке ће вршити Вакуфско-Меарифски Сабор из прихода добивених од повишења 1% вакуфског прореза на основу члана 152. Финансијског Закона за 1926-27. годину.

Чл. 25. — Имами су дужни давати све изватке и податке из матица, које затраже државне власти не наплаћујући никакву таксу.

Чл. 26. — Надзор над вођењем матица воде надлежне муфтије или кога ови овласте, а државни надзор сресни поглавари.

Ова Уредба ступа на снагу чим буде обелодањена у „Службеним Новинама", а упућује се на спровођење, за Босну и Херцеговину, Улема Меџлису и Вакуфско-Меарифском Сабору, а за Србију, Јужну Србију и Црну Гору Врховном Муфтијству.

(Службене Новине Бр. 14. — II од 20. јануара, 1928. год.).

ПРАВИЛНИК

В. М. Бр. 6631. од 5. децембра, 1927. год., са изменама и допунама од 1. маја, 1928. год.,

за извршење Уредбе о вођењу матица рођених, венчаних и умрлих муслимана у Краљевини Југославији.

Чл. 1. — Домовнице муслимана воде се по формулару А.

Матице рођених муслимана воде се по формулару Б.

Матице венчаних муслимана воде се по формулару В. а матице умрлих муслимана воде се по формулару Г.

Чл. 2. — Матице као и домовнице смештене су:

1.) у обласним местима код Муфтијских Уреда;

2.) у сресним местима код Котарског Вакуфско-Мериф. Поверенства (Сресног Вакуфског Одбора);

3.) ако у једном месту има више џемата место за смештање матица одредиће надлежни муфтија;

4.) у сеоским џематима код имама.

Чл. 3. — Смештање матица и домовница код Муфтијских Уреда односно код Котарских Вакуфско-Меарифских Поверенстава или Среског Вакуфског Одбора привремено је и ничим не тангира самосталност Имамата предвиђену чл. 3. Уредбе у вођењу матица, а исто тако не преноси никакву одговорност на дотичне аутономне органе, која је предвиђена у члановима 22. и 23. Уредбе.

Чл. 4. — Основ за почетак вођења матица је попис становништва из године 1921., који ће државне власти ставити на расположење имаматима преко надлежног Среског Вакуфско-Меарифског Поверенства, односно среских Муфтијстава.

Чл. 5. — Чим Имамат добије податке о попису становништва, провешће их кроз своје књиге и након тога, ако установи какве недостатке или неисправности, известиће о томе Среско Поглаварство, да се исти исправе.

Чл. 6. — Свака матична књига као и домовница, има бити означена страницама, тврдо повезана и потврђена од надлежног Среског Поглаварства и тако састављена, да се не могу поједини комади вадити нити уносити нови листови.

Ако би током једне календарске године нестало које матичне књиге или појединих листова из ње, Имамат мора одмах о томе известити надлежно Среско Поглаварство.

Чл. 7. — Петог сваког месеца Имамат ће поднети тачне преписе свих случајева унесених у матицу минулог месеца и то:

1.) Среском Поглаварству;

2.) Котарском Шеријатском Суду, односно Среском Муфтијству (овима само смртне случајеве).

Осим тога концем сваке године најдаље до 15. јануара следеће године подносиће Имамат Улема Меџлису, односно Врховном Муфтијству преко Муфтијског Уреда, односно Муфтијства статистичке податке у два примерка.

Чл. 8. — Сходно чл. 8. Уредбе о вођењу матица алинеја 2. за уношење у матице наплаћује се одређена такса.

Чл. 9. — По члану 5. Уредбе о вођењу матица, дужан је Имам да их лично води, те може једино у случају нужде поверити тај посао другоме и то највише три дана, а преко три дана поступиће се по постојећим прописима о давању осуства и замењивању у служби.

Чл. 10. — По чл. 20. Уредбе о вођењу матица Имам води стално само припаднике свога џемата, а остале привремено. Ти остали случајеви јесу ови:

1.) случај смрти или порођаја другог џематлије;

2.) опоручно опремање другог џематлије; и

3.) случај смрти туђег држављанина или порођаја туђе држављанке.

Ако се догоди који случај наведен под тач. 1. Имам ће обавити све верске дужности и провести то кроз матицу, а онда ће поднети писмену пријаву надлежном Имаму на даљи поступак.

Ако умрли опоручи да га опреми Имам другог џемата, то се има службено саопштити дотичном Имаму, али тиме не сме материјално бити оштећен његов надлежни Имам.

Кад се догоди случај наведен у тач. 3. овога члана, Имам је дужан извршити верске дужности и након проведења кроз матице обавестити Среско Поглаварство и Шеријатски Суд, односно Среско Муфтијство.

Чл. 11. — По чл. 5. Уредбе о вођењу матица Имам води матицу и венчаних муслимана, али под тим се разумева једино издавање илми-хабера (потврда). Матице венчаних воде Шеријатски Судови, односно Среска Муфтијства.

Према томе Имам ће испунити при издавању илми-хабера рубрику 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8. и 10., а остале рубрике касније ће испунити, кад му стигне пријава од Шеријатског Суда, односно Среског Муфтијства о извршеном венчању.

Чл. 12. — Попуњавање рубрике 11. има се извести тако, да Имам према увиђавности упути странку у главна начела исламског веровања и упозна је укратко са брачним дужностима.

Чл. 13. — У „Примедби“ се има убележити, ако због какве запреке Шеријатски Суд односно Среско Муфтијство не изврши венчање вереника којима је Имам издао потврду (илми-хабер).

Чл. 14. — Никакве писмене исправе осим изватка из матица и потврде (илми-хабера) не смеју се странки давати у руке нити слати надлежним властима друкчије осим службено.

Чл. 15. — Ако се ради о браку страних држављана или држављанки, Имам ће их упутити Шеријатском Суду, односно Среском Муфтијству.

Чл. 16. — Ни у којем случају Имам не сме извршити венчање, осим ако га у извесним случајевима овласти надлежни Шеријатски Суд, односно Среско Муфтијство.

Чл. 17. — Имам коме у смислу чл. 6. Уредбе о вођењу матица буде Муфтијски Уред, односно Муфтијство поверило вођење матица суседног џемата, има права на хонорар. Тај хонорар ће одредити Муфтијски Уред, односно Муфтијство на штету Имама кога заступа. Тој одлуци имаду се оба Имама покорити.

Чл. 18. — Имам је дужан поучити онога имама у вођењу матичних књига кога одреди да га заступа.

Чл. 19. — Ако буде Муфтијски Уред односно Муфтијство у споразуму са Котарско-Вакуфско - Меарифским Поверенством, односно Среским Вакуфским Одбором, у смислу чл. 7. Уредбе о вођењу матица поставило заменика на упражњено место, онда се тај заменик има платити из прихода вакуфа џамије, у којој служи, или из добровољних прилога џемата.

Чл. 20. — Чим се један кандидат пронађе способним за вршење имамске дужности и предложи за именовање, може одмах наступити привремено дужност, не чекајући на декрет.

Надлежни верски старешина дужан је одмах послати поред декрета и сва остала документа потребна за доношење одлуке за пријем додатака на скупоћу по Уредби ДРбр. 88900/25. Додаци на скупоћу теку имамима од 1. наредног месеца, у коме је предлог за додељивање додатака на скупоћу послат Министарству Вера, ако и у колико исте одобри Министар Вера.

Чл. 21. — Сходно чл. 3. Уредбе о вођењу матица Имамат је јаван, те као такав има и свој печат.

Напис печата је „Имамат Џемата . . . . . Среза . . . . . у . . . . .“ са државним грбом у средини.

Чл. 22. — Сва уношења у матице врше се по календарској години до 31. децембра 12 часова ноћи.

Чл. 23. — Код уношења близанаца, треба да се по могућности забележи тачно и час у који се које дете родило.

Чл. 24. — Рубрику 6. у матици рођених (акика), треба надлежни Имам у сеоском џемату да сам изврши, а у градским џематима, препушта се на вољу родитеља, па може ту дужност и који махалски имам извршити, а о томе ће поднети пријаву надлежном имаму ради уношења у матичне књиге.

Чл. 25. — Бројни подаци у свима рубрикама рођених, умрлих имају се попунити словима.

Чл. 26. — Врховни верски старешина прописаће одмах Правилник о установљењу способности имамских кандидата за ову сврху, дисциплинска правила за имаме и правила о њихову осуствовању, која ће послати Министру Вера на увиђај и евентуалне примедбе.

Чл. 27. — При одабирању кандидата за формиране џемате првенство има у случају једнаких квалификација млађи по годинама, а не могу се поставити они који су прекорачили 50 година старости, сем у изузетном случају, по оцени самог Министра.

Све надлежне власти приступиће одмах провођењу овог Правилника. Имами који сада добивају додатке на скупоћу на досадање формиране џемате примаће и даље додатке све док не буде формиран џемат и док не бу-

де именован нови имам по Уредби о вођењу матица рођених, венчаних и умрлих муслимана.

У колико не би имало довољно кандидата, у коме крају за имаме, који би могли под законитом одговорношћу водити матице услед незнања службеног језика, могу их поверити неком другом лицу од поверења, с обавезом да се оспособе сами за ту дужност у року од три године.

(Службене Новине Бр. 14. — II од 20. јануара, 1928. год.).

А. Домовница — Domovnica

Страна: / Strana: — породица: / porodica: — уписати дне: / upisati dne: — Стално живи у / Stalno živi u ____ улица / ulica ____ Кућни број / Kućni broj ____

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Рел. број — Red. broj	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ IME I PREZIME	Сродство према старешини по роду. — Srodstvo prema starešini po rodu	Рођења-Rođenja: дан — dan	мес. — mes.	година — godina	место, срез, држава, county, district, country	Занимање Zanimanje	Надлеж. у / Nadlež. u: општини, срезу, држави, county, district, country	Вера — Vera	Венчање / Venčanje: дан - dan	мес. - mes.	година - godina	Смрти / Smrti: дан - dan	мес. - mes.	година - godina	Грађ. карта издата по бр. књиге грађанских карата / Građ. karta izdata pod br. knjige građanskih karata	Надлежност у / Nadležnost u: Стекао по акту бр. ____ из г. ____ / Stekao po aktu br. ____ iz g. ____	Примедба / Primedba

Б. Матица рођених (сицилли виладет) муслимана
Matica rodjenih (sidjilli viladet) muslimana

Редни број Redni broj	Страна домовнице Strana domovnice	Год., месец, дан рођења God., mesec, dan rodenja		Место рођења општина, срез кућни број Mesto rodenja, općština, srez kućni broj	Име и презиме Ime i prezime	Је ли законито Je li zakonito	Је ли живо рођено Je li živo rođeno	Родитељи:-Roditelji:		Име имама, који је дао име и обавио акику Ime imama, koji je dao ime i obavio akiku	Примедба Primedba
		по хиџ. po hidž.	по ајкав. календару po držav. kalendaru					отац име, презиме и занимање otac ime, prezime i zanimanje	мати име, презиме по мужу по роду вера mati ime, prezime po muži, po rodu, vera		

КРАЉЕВИНА ЈУГОСЛАВИЈА

Имамски уред џемата
Imamski ured džmata

Родни лист Rodni list

_____срез_____место_____Бановина_____
srez mesto Banovina

Убиљвжено: — Ubilježeno:

У матици рођених ( ) књига_____стр._____бр.____ово:
U matici rodjenih ( ) knjiga str. br. ovo:

Година _____
Godina

Месец _____Дана_____ рођења
Mesec Dana rodjenja

Година, месец, дан рођења_____
Godina, mesec, dan rodjenja

Новорођено дете: Име_____
Novorodjeno dete: Ime

Је ли законито _____
Je li zakonito

Име презиме, занимањ и вера родитеља:
Ime prehime, zanimanje i vera roditelja:

Бановина _____
Banovina

Срез _____
Srez

Место где станује, кућни број _____
Mesto gde stanuje, kućni broj

Код странаца завичајност_____
Kod stranaca zavičajnost

Име и презиме имама који је обавио давање имена (акика) – Ime i prezime imama koji je obavio davanje imena (akika) _____

Број и датум венчаног листа родитеља _____

Примедба_____
Primedba

Да се овај извадак из горе поменуте матице рођених муслимана посве слаже са оригиналом, потписани сведочи својим потписом и имамским печатом.

Da se ovaj izvadak iz gore pomenute matice rodjenih muslimana posve slaže sa originalom, potpisani svedoči svojim potpisom i imamskim pečatom.

У_____дана_____месеца_____год. 19____
U dana meseca god.

(Печат) (Потпис)
(Pečat) (Potpis)

Број ______
Broj

ПРИЈАВА РОЂЕЊА
PRIJAVA ROĐENJA

Име и презиме рођеног-не Ime i prezime rodjenog-ne	
Име родитеља (код мајке рођено презиме) Ime roditelja (kod majke rodjeno prezime	
Дан, месец и година рођења: Dan, mesec i godina rodjenja;	
Спол Spol	
Вера и занимање родитеља Vera i zanimanje roditelja	
Бановина Banovina	
Срез Srez	
Место, стан, кућни број (одакле су дошли родитељи) Mesto, stan, kućni broj (odakle su došli roditelji)	
Примедба: Primedba:	

Место ______ Датум ______ 19___
Mesto Datum

(Печат) (Потпис)
(Pečat) (Potpis)

В. Матица венчаних муслимана (кујуди-никјах). — Matica venčanih muslimana (kujudi-nikjah). —

Редни број — Redni broj	Година, месец, дан / Godina, mesec, dan		Вереник и вереница — Verenik i verenica							Име, и презиме, занимање, вера њихових родитеља / Ime, i prezime, zanimanje, vera njihovih roditelja	Име и презиме, вера, занимање њихових сведока / Ime, i prezime, vera, zanimanje njihovih svedoka	Где су венчани / Gde su venčani	Јесу ли подучени о брачним дужностима и гл. начелима ислама / Jesu li poučeni o bračnim dužnostima i gl. načelima islama	Примедба Primedba
	Венчања Venčanja	Пушћања Puštanja	Број домовнице Broj domovnice	Њихово име презиме и занимање / Vjihovo ime prezime i zanimanje	Бановина срез, место / Banovina srez, mesto: Рођења Rodjenja	Бановина срез, место / Banovina srez, mesto: Становања Stanovanja	Вера Vera	Доба Doba	Који је брак Koji je brak					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Потврда

(Илми Хабер)

Опис веренице:
Opis verenice:
Име и презиме:
Ime i prezime:

Очево име:
Očevo ime:
Године:
Godine:
Девојка; удовица пушћеница
Devojka, udovica, pušćenica:
Место рођења:
Mesto rodjenja:
Место боравишта:
Mesto boravišta:
Постоји ли привола велије:
Postoji li privola velije:
(Законског заступника):
(Zakonskog zastupnika):

Potvrda

(Ilmi Haber)

Опис вердника:
Opis verenika:
Име и презиме:
Ime i prezime:

Очево име:
Očevo ime:

Године:
Godine:

Занимање:
Zanimanje:

Државна припадност:
Državna pripadnost:

Место рођења:
Mesto rodjenja:

Место боравишта:
Mesto boravišta:

Дали је ожењен
Dali je oženjen:

Потврђује се, да нема ни шериатске ни законске запреке венчању и склапању брака напред описаних лица.

Potvrdjuje se, da nema ni šeriatske ni zakonske zapreke venčanju i sklapanju braka napred opisanih lica.

У _____ дне _____ 19____
U _____ dne _____

Кмет (мухтер) веренице:
Kmet (muhtar) verenice:

Име места вереника:
Imam mesta verenika:

Г. Матица умрлих муслимана (сицилли вефијат) — Matica umrlih muslimana (sidžili vefijat) —

Редни број Redni broj	Страна домовније Strana domovnice	Дан, месец и година Dan, mesec i godina	Место смрти Mesto smrti	Место становања, кућни бр., општина срез Mesto stanovanja, kućni br., opština srez	Име, презиме, занимање умрле особе Ime, i prezime, zanimanje umrle osobe	Име, и презиме, и занимање родитеља Ime, i prezime i zanimanje roditelja	Јели ожењен, удата Jeli oženjen, udata	Верска Vera	Доба — Doba	Болест или други узрок смрти Bolest ili drugi uzrok smrti	Где и кад је сахрањен	Имам који је извршио џеназу и сахрану Imam, koji je izvršio dženazu i sahranu	Примедба Primedba

КРАЉЕВИНА
ЈУГОСЛАВИЈА
KRALJEVINA
JUGOSLAVIJA

Имамски уред џемата _____
Imamski ured džemata

Смртни лист — Smrtni list

_____ срез _____ место _____ Бановина _____
srez mesto Banovina

Убиљежено је: — Ubilježeno je:

У матици умрлих муслимана, књ.___ бр.___ стр.___ ово:
U matici umrlih muslimana, knj. br. str. ovo:

Година _____
Godina _____

Месец _____ дана _____
Mesec _____ dana _____

Име и презиме и сталеж _____
ime i prezime i stalež

Место рођења _____
Mesto rodjenja

Место становања _____
Mesto stanovanja

Вера _____
Vera

Доба _____
Doba

Од чега је боловао и умро _____

Где и када је покопан _____
Gde i kada je pokopan

Име, презиме и сталеж онога, који је сахранио и џеназу клањао _____
Ime prehime i stalež onoga, koji je sahranio i dženazu klanjao _____

Примедба:
Primedba:

Да се овај извадак из горе споменуте матице умрлих муслимана посве слаже с оригиналом, потписани сведочи својим потписом и имамским печатом.

Da se ovaj izdatak iz gore spomenute matice umrlih muslimana posve slaže s originalom, potpisani svedoči svojlm potpisom i imamskim pečatom.

у _____ дана _____ месеца _____ године _____ 19 _____
u dana meseca godine

Печат
Pečat

Потпис
Potpis

Пријава смрти број _____ Prijava smrti broj

Име и презиме умрлог-ле Ime i prezime umrlog-le	
Име родитеља (код мајке рођено презиме) Ime roditelja (kod majke rodjeno prezime)	
Дан, месец и година смрти Dan, mesec i godina smrti	
Одакле је умрли (надлежност) Odakle je umrli (nadležnost)	
село, општина, срез, Бановина држава selo, opština, srez, Banovina država	
Занимање Zanimanje	
Спол Spol	
Брачно стање Bračno stanje	
Доба или година рођења Doba ili godina rodjenja	
Вера Vera	
Од које је болести умро-ла Od koje je bolesti umro-la	
Где је становао-ла, одакле је дошао-ла Gde je stanovao-la, odakle je došao-la	

место _____ датум _____ 19 _____
mesto datum 19

Потпис
Potpis

Печат
Pečat